

**WAN AHMAD WAN DAUD lwn. WAN JAWAHIR HJ HARUN
& SATU LAGI RAYUAN**

MAHKAMAH RAYUAN, PUTRAJAYA

BALIA YUSOF WAHI HMR

HAMID SULTAN ABU BACKER HMR

ABDUL RAHMAN SEBLI HMR

[RAYUAN NO: W-02-1774-08-2013 & W-02-1775-08-2013]

30 DISEMBER 2015

PROFESION GUAMAN: *Lembaga Tatatertib – Kuasa Lembaga Tatatertib – Peguam enggan memulangkan wang belian yang dipegang sebagai amanah selepas urusan jual beli tanah dibatalkan – Pembeli/pengadu membuat aduan terhadap peguam kepada Lembaga Tatatertib – Jawatankuasa Tatatertib mengesyorkan denda dan pemulangan wang – Lembaga Tatatertib memanggil peguam untuk mengemukakan keterangan baharu – Lembaga Tatatertib memperaku syor Jawatankuasa Tatatertib agar peguam didenda tetapi menolak syor memulangkan wang belian – Sama ada Lembaga Tatatertib betul dalam membenarkan peguam mengemukakan keterangan-keterangan baharu – Sama ada Lembaga Tatatertib betul dalam menerima keterangan-keterangan baharu untuk membuat keputusan – Sama ada Lembaga Tatatertib mempunyai kuasa menjalankan siasatan lanjut atau baharu – Sama ada Lembaga Tatatertib boleh menjatuhkan hukuman yang lebih ringan daripada hukuman yang disyorkan oleh Jawatankuasa Tatatertib*

Responden dan firma guamannya ('firma') bertindak sebagai peguam bersama untuk perayu dan penjual dalam satu urusan jual beli hartanah. Perayu telah membayar RM400,000 ('wang belian') kepada firma selaku pemegang amanah. Proses jualan mengambil masa yang agak lama dan tidak berpuas hati, perayu melantik peguam lain untuk memfailkan tuntutan pelaksanaan spesifik terhadap penjual atau alternatifnya, pemulangan wang belian. Penjual menuntut balas dengan memohon perintah milikan kosong dan pembatalan tuntutan perayu atas alasan pra-matang. Tuntutan balas penjual dibenarkan. Memandangkan penjual tidak lagi berhajat meneruskan jualan, perayu menuntut pemulangan wang belian yang dibayar kepada firma tetapi responden enggan berbuat demikian tanpa mengemukakan apa-apa penjelasan. Ini menyebabkan perayu memfailkan aduan kepada Lembaga Tatatertib ('LT'). Lembaga Tatatertib merujuk kes ini kepada Jawatankuasa Tatatertib ('JT'). Jawatankuasa Tatatertib mengesyorkan agar responden (i) didenda sebanyak RM2,000 ('denda'); dan (ii) memulangkan wang belian kepada perayu. Lembaga Tatatertib menjemput responden untuk mengemukakan keterangan baharu. Responden memberi alasan bahawa wang belian sentiasa berada dalam akaun pelanggan dan RM115,000 daripada wang belian adalah untuk bayaran fi guaman. Berdasarkan keterangan baharu ini, LT memutuskan wang belian tidak disalahgunakan oleh responden. Lembaga Tatatertib memperaku syor JT agar responden didenda tetapi menolak syor supaya responden memulangkan wang belian. Tidak berpuas

- A hati, perayu memfailkan rayuan di Mahkamah Tinggi. Hakim Mahkamah Tinggi bukan sahaja mengekalkan keputusan LT tentang wang belian, malah turut menetepikan denda. Oleh itu, timbul rayuan-rayuan ini.

Diputuskan (membenarkan rayuan-rayuan dengan kos)

- B **Oleh Abdul Rahman Sebli HMR menyampaikan penghakiman mahkamah:**

- C (1) Keputusan LT bertentangan dengan prosedur, keterangan dan dapatan-dapatan fakta yang dibuat oleh JT dan dengan demikian, salah dari segi undang-undang. Tidak wajar bagi LT mengambil kira penjelasan responden di peringkat LT. Lembaga Tatatertib juga gagal mengambil kira bahawa dari segi undang-undang, wang belian yang dibayar oleh perayu kepada responden adalah duit perayu bagi tujuan bayaran harga jualan hartanah tersebut dan bukan untuk tujuan lain. Responden hanya memegang duit tersebut sebagai amanah dan tidak lebih daripada itu. Oleh itu, dia tidak boleh menggunakan wang tersebut untuk tujuan yang tiada kaitan dengan bayaran harga jualan hartanah. (perenggan 25, 30 & 31)
- D (2) Dapatan LT bahawa wang belian sentiasa berada dalam akaun pelanggan tidak disokong oleh keterangan. Lembaga Tatatertib tidak meminta responden mengemukakan bukti bagi menyokong dakwaan ini. Jika benar wang belian sentiasa berada dalam akaun pelanggan, kenapa pula dia tidak menerangkannya kepada JT semasa siasatan dijalankan dan kenapa menunggu sehingga diminta oleh LT untuk memberi penjelasan lanjut. Lembaga Tatatertib salah dalam menggunakan keterangan baharu ini sebagai asas melepaskan responden daripada tanggungannya
- E (3) Seksyen 103D(2) Akta Profesion Undang-undang 1976 ('Akta') tidak memberi kuasa kepada LT untuk menjalankan siasatan lanjut atau siasatan baharu terhadap aduan perayu dan menggunakan keterangan baharu untuk membuat dapatan-dapatan yang bertentangan dengan dapatan-dapatan yang dibuat oleh JT. Tidak ada peruntukan dalam Akta yang membolehkan LT berbuat demikian. Kuasa mengumpul keterangan dan menjalankan siasatan terletak pada JT sebagai badan yang dipertanggungjawabkan menyiasat aduan perayu. Bukan menjadi fungsi LT untuk menerima keterangan-keterangan baharu sebelum membuat keputusan terhadap laporan JT meskipun ia tidak terikat dengan dapatan atau syor yang dibuat oleh JT. (perenggan 32, 33 & 35)
- F (4) Seksyen 103D(2) Akta Profesion Undang-undang 1976 ('Akta') tidak memberi kuasa kepada LT untuk menjalankan siasatan lanjut atau siasatan baharu terhadap aduan perayu dan menggunakan keterangan baharu untuk membuat dapatan-dapatan yang bertentangan dengan dapatan-dapatan yang dibuat oleh JT. Tidak ada peruntukan dalam Akta yang membolehkan LT berbuat demikian. Kuasa mengumpul keterangan dan menjalankan siasatan terletak pada JT sebagai badan yang dipertanggungjawabkan menyiasat aduan perayu. Bukan menjadi fungsi LT untuk menerima keterangan-keterangan baharu sebelum membuat keputusan terhadap laporan JT meskipun ia tidak terikat dengan dapatan atau syor yang dibuat oleh JT. (perenggan 38 & 44)
- G (5) Notis yang dikeluarkan oleh LT kepada responden ialah notis di bawah s. 103D(2) dan (4) Akta. Bidang kuasa LT di bawah s. 103D(2) Akta terhad kepada mitigasi yang dibuat oleh responden, jika ada, sebelum mengenakan hukuman yang lebih berat dan bukannya membuka semula siasatan yang telah dimuktamadkan oleh JT. Subseksyen (2) yang dirujuk dalam s. 103D(4) menyatakan hukuman yang lebih berat sahaja
- H
- I

dan bukan hukuman yang lebih ringan. Oleh itu, apa-apa hukuman yang bakal dikenakan hendaklah lebih berat daripada apa yang disyorkan oleh JT dan bukan hukuman yang lebih ringan. (perenggan 40 & 42)

A

English Headnotes

The respondent and her legal firm ('the firm') acted as the co-solicitor for the appellant and the vendor in the sale and purchase dealing of a property. The appellant deposited RM400,000 ('the purchase sum') with the firm as a stakeholder. The sale process took a long time and dissatisfied, the appellant appointed another solicitor to file specific performance against the vendor or in the alternative, the return of the purchase sum. The vendor counterclaimed and sought vacant possession and to set aside the appellant's claim on the ground that it was premature. The vendor's counterclaim was allowed. Since the vendor no longer desired to proceed with the sale, the appellant claimed for the return of the purchase sum which was paid to the firm but the respondent refused to return the same without offering any explanation. This caused the appellant to lodge a complaint with the Disciplinary Board ('DB'). The DB referred this case to the Disciplinary Committee ('DC'). The DC recommended that the respondent (i) be fined for a sum of RM2,000 ('fine'); and (ii) return the purchase sum to the appellant. The DB called the respondent to adduce new evidence. The respondent contended that the purchase sum was in the client's account at all times and RM115,000 from the purchase sum was intended for the payment of legal fees. Based on this new evidence, the DB held that the purchase sum was not misused by the respondent. The DB affirmed the DC's recommendation that the respondent be fined but dismissed the recommendation that the respondent return the purchase sum. Dissatisfied, the appellant filed an appeal to the High Court. Not only did the High Court affirm the DB's decision on the purchase sum but the fine was also set aside. Hence, the present appeals.

B

C

D

E

F

Held (allowing appeals with costs)

Per Abdul Rahman Sebli HMR delivering the judgment of the court:

G

- (1) The DB's decision did not run counter to the procedure, evidence and finding of facts by the DC and was therefore unlawful. It was unwarranted for the DB to take into account the respondent's explanation during the DB stage. The DB also failed to consider that the law provides that the purchase sum paid by the appellant to the respondent was the appellant's money for the purpose of paying the purchase price of the said property and not for other purposes. The respondent only held the money as a stakeholder and not more than that. Therefore, she could not utilise the money for a purpose that was not related to the payment for the purchase price of the property.

H

I

- A (2) The DB's finding that the purchase sum was in the client's account at all times was not supported by any evidence. The DB did not request the respondent to adduce any evidence to support this allegation. If the purchase sum was indeed in the client's account, why didn't the respondent explain this to the DC when the investigation was carried out and why did she wait for the DB to request for it before giving further explanation. The DB erred in accepting new evidence as a basis to release the respondent from her obligation to return the purchase sum to the appellant.
- B
- C (3) Section 103D(2) of the Legal Profession Act 1976 ('the Act') does not provide the DB with any powers to carry out further or new investigation on the appellant's complaint and accept the new testimony to make findings which are contrary to the findings of the DC. There is nothing in the Act that enables the DB to do such. The powers to gather evidence and carry out an investigation lie with the DC as the body empowered to investigate the appellant's complaint. It is not the function of the DB to accept new evidence before making a decision on the DC's report even though it is not bound to the findings of recommendations made by the former.
- D
- E (4) The notice issued by the DB to the respondent was a notice under s. 103D(2) and (4) of the Act. The DB's jurisdiction under s. 103D(2) of the Act is only limited to the mitigation by the respondent, if any, before pronouncing a heavier sentence and not re-open the investigation concluded by the DC. Subsection (2) referred in s. 103D(4) only prescribes a heavier sentence and not a lighter one. Therefore, any sentence to be meted out must be heavier than what was recommended by the DC and not lighter.
- F

Kes-kes yang dirujuk:

B Surinder Singh Kanda v. The Government of the Federation of Malaya [1962] 1 LNS 14 PC (**dirujuk**)

- G *Chan Yiew Hock v. Koh Hong Toong & Anor; Majlis Peguam Malaysia (Intervener)* [2011] 4 CLJ 160 HC (**dirujuk**)

Fauzilah Salleh v. Universiti Malaysia Terengganu [2012] 4 CLJ 601 HC (**dirujuk**)

Mogana Sunthari Subramaniam v. Khadijah Yusof & Anor [2009] 7 CLJ 444 HC (**dirujuk**)

Mohamad Jamaludin Mohamad Amin v. Zalina Isa [2010] 5 CLJ 695 HC (**dirujuk**)

- H *Muhammad Farid Mahadevan Abdullah lwn. Rangkaian Pengangkutan Integrasi Deras Sdn Bhd* [2011] 2 LNS 1227 (**dirujuk**)

Syarikat Khidmat Saujana Trading Sdn Bhd v. Bumi Terbit Sdn Bhd [2014] 4 CLJ 216 CA (**dirujuk**)

Yusof Sudin v. Suruhanjaya Perkhidmatan Polis & Anor [2012] 1 CLJ 448 FC (**dirujuk**)

Perundangan yang dirujuk:

- I Legal Profession Act 1976, s. 103D(2), (3), (4)

Bagi pihak perayu - Zainur Zakaria; T/n Zainur Zakaria & Co

A

*Bagi pihak responden - Takiyuddin Hassan (Mohd Khuzaimi Mohd Salleh bersamanya);
T/n Wan Jawahir & Co*

[Nota pengarang: Rayuan dari Mahkamah Tinggi, Kuala Lumpur; Rayuan No: R2-17-48-08-2012 (ditolak).]

Dilaporkan oleh Najib Tamby

B

PENGHAKIMAN

Abdul Rahman Sebli HMR:

C

[1] Terdapat dua rayuan di hadapan kami. Rayuan No. W-02-1774-08-2013 adalah rayuan perayu terhadap keputusan Mahkamah Tinggi Kuala Lumpur yang menolak rayuan beliau terhadap keseluruhan keputusan Lembaga Tatatertib, Majlis Peguam Malaysia ("Lembaga Tatatertib") yang menolak syor Jawatankuasa Tatatertib supaya responden diarah memulangkan wang berjumlah RM400,000 kepada perayu.

D

[2] Rayuan No. W-02-1775-08-2013 adalah rayuan perayu terhadap keputusan Mahkamah Tinggi yang sama yang membenarkan rayuan responden untuk mengetepikan denda sebanyak RM2,000 yang dikenakan oleh Lembaga Tatatertib ke atasnya.

E

[3] Setelah mendengar hujah kedua belah pihak, kami sebulat suara membenarkan kedua-dua rayuan perayu dan memerintahkan supaya kes ini dihantar semula kepada Lembaga Tatatertib untuk membuat perintah sewajarnya menurut peruntukan s. 103D Akta Profesion Undang-Undang 1976 ("Akta Profesion Undang-Undang").

F

[4] Alasan-alasan rayuan yang dikemukakan oleh perayu adalah seperti berikut:

(a) Lembaga Tatatertib bertindak di luar bidang kuasanya apabila menjalankan atau melakukan siasatan semula atau baru dengan membenarkan responden menyampaikan dan mengemuka keterangan lanjut dan baru, yang tidak dikemukakan di hadapan Jawatankuasa Tatatertib semasa siasatan dijalankan oleh Jawatankuasa tersebut;

G

(b) Lembaga Tatatertib bertindak di luar bidang kuasanya apabila bertindak sebagai badan penyiasat dan mengambil alih (usurp) tugas, tanggungjawab dan peranan Jawatankuasa Tatatertib sepertimana termaktub dalam Akta Profesion Undang-Undang;

H

(c) Lembaga Tatatertib bertindak di luar bidang kuasanya apabila menjalankan siasatan baru, menerima keterangan lanjut dan baru daripada responden dan membuat keputusan yang bertentangan dan bercanggah dengan, serta menolak keputusan dan syor-syor Jawatankuasa Tatatertib, tanpa memberi peluang kepada perayu untuk

I

- A didengar walaupun keterangan baru dan lanjut yang dikemukakan oleh responden merupakan tuduhan dan dakwaan terhadap perayu yang tidak ditimbulkan semasa siasatan dijalankan di hadapan Jawatankuasa Tata tertib, dan oleh demikian telah melanggar prinsip 'natural justice' kerana menidakkan kepada perayu hak untuk menjawab tuduhan dan dakwaan itu.
- B
- [5] Fakta kes adalah seperti berikut. Pada 3 Ogos 2005, perayu dan isteri beliau menandatangani satu perjanjian dengan Rohani binti Yusuf dan Siti Nazreen binti Kamarulzaman ("penjual") untuk pembelian sebidang tanah di s. 7, Bandar dan Jajahan Kota Bharu Kelantan bersekali dengan bangunan yang didirikan di atas tanah tersebut.
- C
- [6] Harga belian ialah RM685,000 dan responden dan firma guamannya, iaitu Tetuan Wan Jawahir & Co ("Wan Jawahir & Co") merupakan peguam bersama untuk perayu dan penjual dalam urusan jual beli ini.
- D
- [7] Pada 13 Ogos 2006, satu perjanjian tambahan ditandatangani di antara perayu dan penjual. Selaras dengan perjanjian-perjanjian ini, perayu membayar sejumlah RM400,000 kepada Wan Jawahir & Co selaku peguam dan 'stakeholder' untuk harga pembelian tanah tersebut dan bakinya adalah melalui pinjaman bank.
- E
- [8] Oleh kerana proses penjualan mengambil masa yang agak lama, perayu berasa tidak puas hati dan melantik Tetuan Jegathesan & Co untuk memfailkan tuntutan pelaksanaan spesifik terhadap penjual atau alternatifnya pemulangan wang sebanyak RM400,000 itu.
- F
- [9] Penjual yang pada masa itu masih diwakili oleh responden mempertikai tuntutan perayu dan memfailkan pembelaan dan tuntutan balas, memohon perintah milikan kosong dan pembatalan tuntutan perayu atas alasan tuntutan perayu adalah pra-matang.
- G
- [10] Penjual berjaya dalam permohonan mereka dan memperoleh penghakiman ingkar untuk tuntutan balas pada 17 November 2009. Ekoran keputusan ini, perayu mengosongkan tanah berkenaan dan menyerahkannya kembali kepada penjual.
- H
- [11] Memandangkan penjual tidak berhajat untuk meneruskan penjualan, perayu menuntut supaya wang berjumlah RM400,000 yang telah dibayar kepada Wan Jawahir & Co dikembalikan kepada beliau. Walau bagaimanapun, responden dan firma guaman beliau enggan berbuat demikian.
- I
- [12] Perayu kemudiannya melantik Tetuan Zainur Zakaria & Co ("Zainur Zakaria & Co") untuk bertindak bagi pihak beliau dalam mendapatkan balik wang sebanyak RM400,000 itu.

- [13] Dalam surat-surat yang ditulis oleh Zainur Zakaria & Co kepada Wan Jawahir & Co dan juga kepada responden sendiri, responden diminta untuk menjelaskan apakah yang sudah terjadi kepada wang berjumlah RM400,000 itu. Responden langsung tidak memberi jawapan, jauh sekali untuk memberi penjelasan. A
- [14] Atas kegagalan responden memberi penjelasan dan atas kepercayaan perayu bahawa wang sebanyak RM400,000 itu telah disalahgunakan oleh responden, perayu memfailkan aduan kepada Lembaga Tatatertib. B
- [15] Lembaga Tatatertib kemudian merujuk kes ini kepada Jawatankuasa Tatatertib dan siasatan dijalankan oleh Jawatankuasa Tatatertib di Kota Bharu, Kelantan pada 4 April 2011, 23 Mei 2011 dan 15 Ogos 2011. Setelah siasatan selesai, Jawatankuasa Tatatertib mengemukakan laporannya kepada Lembaga Tatatertib pada 21 November 2011. Dalam laporannya Jawatankuasa Tatatertib membuat dapatan-dapatan berikut: C
- (i) terdapat merit dalam aduan perayu; D
 - (ii) RM400,000 itu memang benar telah dibayar oleh perayu kepada responden sebagai sebahagian bayaran untuk pembelian tanah berkenaan;
 - (iii) responden telah membayar sejumlah RM115,000 dari akaun pelanggan perayu kepada beberapa pihak setelah perjanjian tersebut dibatalkan; E
 - (iv) tidak terdapat klausa dalam perjanjian yang membenarkan responden membayar RM400,000 itu kepada mana-mana pihak selain kepada bank atau penjual; F
 - (v) adalah salah bagi responden untuk menggunakan RM115,000 daripada RM400,000 tersebut;
 - (vi) semua bayaran yang dibuat oleh responden sepatutnya diperhitungkan, terutamanya apabila pembayaran ini adalah dari akaun pelanggan, tetapi responden bertegas bahawa perayu tidak berhak untuk mengetahui bagaimana dan kepada siapa pembayaran itu dibuat; G
 - (vii) responden perlu menjelaskan kenapa beliau masih memegang wang sebanyak RM400,000 itu, atau secara alternatifnya mendapatkan perintah mahkamah untuk penentuan; H
 - (viii) penyata akaun yang dibekalkan oleh responden dalam surat beliau bertarikh 29 November 2011 tidak melepaskan beliau dari tuduhan menyalahgunakan wang RM400,000 tersebut; dan
 - (ix) responden gagal menyangkal dakwaan perayu bahawa wang sebanyak RM400,000 itu telah disalahgunakan oleh beliau. I

- A [16] Seterusnya Jawatankuasa Tatatertib membuat syor-syor berikut:
- (i) Responden didenda sebanyak RM2,000; dan
 - (ii) Responden diarah supaya memulangkan wang sebanyak RM400,000 itu kepada perayu.
- B [17] Setelah tidak mendengar begitu lama daripada Jawatankuasa Tatatertib tentang status pengaduan beliau, perayu mengarahkan peguam beliau untuk menghantar surat peringatan kepada Lembaga Tatatertib pada 30 April 2012.
- C [18] Pada 24 Mei 2012, Lembaga Tatatertib menjawab surat peringatan perayu dan memberi penjelasan berikut:
- Please be informed that the complaint is still pending before the Board and the Board has proposed to deal with the complaint as provided under section 103D(2), (4) and (5) of the Legal Profession Act, 1976 (as Amended). You and your client will in due course be informed of the decision of the Board.
- D [19] Surat ini memberi gambaran bahawa Lembaga Tatatertib berhasrat untuk mengambil tindakan yang lebih keras terhadap responden dari apa yang disyorkan oleh Jawatankuasa Tatatertib. Menurut peguam perayu, ini adalah tindakan lazim yang diambil oleh Lembaga Tatatertib dalam kes-kes sebegini, sepertimana boleh dilihat dalam kes-kes berikut: *Mogana Sintahari Subramaniam v. Khadijah Yusof & Anor* [2009] 7 CLJ 444; *Mohamad Jamaludin Mohamad Amin v. Zalina Isa* [2010] 5 CLJ 695; *Chan Yiew Hock v. Koh Hong Toong & Anor*; *Majlis Peguam Malaysia (Intervener)* [2011] 4 CLJ 160.
- E [20] Namun, apa yang berlaku adalah sebaliknya. Walaupun Lembaga Tatatertib memperaku syor Jawatankuasa Tatatertib supaya responden didenda RM2,000, ia menolak syor supaya responden diarah untuk memulangkan wang sebanyak RM400,000 itu kepada perayu.
- F [21] Keputusan ini terkandung dalam minit mesyuarat Lembaga Tatatertib bertarikh 15 Jun 2012 yang berbunyi seperti berikut:
- G Decision: There is no doubt at all that RM285,000.00 was received by the Respondent. This amount has all along been in the client's account. The question is whether a further sum of RM115,000.00 paid by the Complainant was towards the purchase price or some other purpose ie, to set off the moneys owed by the vendor to the Respondent.
- H If the supplementary agreement dated 13/8/2006 is examined carefully the balance of the purchase price of RM400,000.00 was to come from the financing from the bank. So it is difficult to conclude that the explanation given by the Respondent is improbable.
- I So taking everything into account and the ambiguous manner in which the Respondent conducted herself and the standard of proof applicable to disciplinary offence the

Board decided to affirm the recommendation of the Disciplinary Committee and impose a fine of RM2,000.00 on the Respondent.

A

On the recommendation for restitution the Board decided not to make an order as the Respondent has shown proof that she has paid the sum of RM400,000.00 into court pursuant to an order made on 29/4/2012. This amount includes the sum of RM115,000.00 disputed by the Respondent.

B

[22] Di peringkat Mahkamah Tinggi pula, bukan sahaja keputusan Lembaga Tatatertib berkenaan wang RM400,000 itu dikekalkan, malah mahkamah mengetepikan denda RM2,000 yang dikenakan ke atas responden. Hakim Mahkamah Tinggi yang bijaksana mendapati bahawa responden tidak melakukan apa-apa kesalahan tatatertib apabila gagal memulangkan wang sebanyak RM400,000 itu kepada perayu.

C

[23] Peguam perayu berhujah bahawa responden sepatutnya dikenakan hukuman penyingkiran dari senarai daftar peguambela dan peguamcara, selain diarah untuk memulangkan wang RM400,000 itu kepada perayu.

D

[24] Untuk konteks, kami perturunkan di bawah ini keseluruhan s. 103D Akta Profesion Undang-Undang (versi Inggeris):

103D Consideration by the Disciplinary Board of the report of the Disciplinary Committee.

E

(1) After consideration of the report of the Disciplinary Committee, the Disciplinary Board may make an order affirming or rejecting the finding or recommendation of the Disciplinary Committee.

F

(2) The Disciplinary Board may in appropriate cases impose a greater punishment than that recommended by the Disciplinary Committee.

(3) Where the Disciplinary Board does not agree with the finding or recommendation of the Disciplinary Committee, the Disciplinary Board shall make such other order as it deems just.

G

(4) Before the Disciplinary Board makes an order under subsection (2) or any other order that is likely to be adverse against the advocate and solicitor under subsection (3), it shall notify the advocate and solicitor of its intention to do so and give him a reasonable opportunity to be heard.

H

(5) Where the disciplinary Board makes an order that the advocate and solicitor should make restitution to the complainant of any sum found due and owing to the complainant, it may stipulate the time within which such restitution ought to be made, failing which the Disciplinary Board may impose on the advocate and solicitor a higher punishment than that previously imposed.

I

(6) A sum ordered by the Disciplinary Board under subsection (5) to be restituted may be recoverable by the complainant as a civil debt.

- A [25] Kami telah mengkaji rekod rayuan dengan teliti dan bersetuju dengan peguam perayu bahawa keputusan Lembaga Tatatertib adalah bertentangan dengan prosedur, keterangan dan dapatan-dapatan fakta yang dibuat oleh Jawatankuasa Tatatertib dan dengan demikian adalah salah dari segi undang-undang.
- B [26] Dalam menimbang syor Jawatankuasa Tatatertib supaya responden diperintah untuk memulangkan wang sebanyak RM400,000 itu kepada perayu, Lembaga Tatatertib telah menjemput responden untuk mengemukakan keterangan-keterangan baru. Responden memenuhi permintaan tersebut, dan keterangan-keterangan baru inilah yang dijadikan
- C asas oleh Lembaga Tatatertib untuk memutuskan bahawa wang sebanyak RM400,000 itu tidak disalahgunakan oleh responden.
- [27] Alasan yang diberikan ialah wang tersebut sentiasa berada dalam akaun pelanggan dan penggunaan oleh responden wang sebanyak RM115,000 dari jumlah RM400,000 tersebut adalah untuk pembayaran fi guaman yang
- D perlu dibayar oleh penjual kepada responden.
- [28] Salah satu dokumen baru yang dikemukakan oleh responden ialah surat daripada salah seorang penjual bertarikh 14 Mac 2012 (setelah Jawatankuasa Tatatertib membuat syor pada 21 November 2011) yang
- E kononnya mengesahkan bahawa wang sebanyak RM115,000 itu adalah fi guaman yang perlu dibayar oleh beliau kepada responden.
- [29] Dapatan yang dibuat oleh Lembaga Tatatertib ini sama sekali bercanggah dengan dapatan fakta yang dibuat oleh Jawatankuasa Tatatertib bahawa responden gagal memberi penjelasan munasabah berkenaan dengan
- F penggunaan wang perayu sebanyak RM400,000 itu.
- [30] Adalah tidak dipertikaikan bahawa pada prosiding di hadapan Jawatankuasa Tatatertib di Kota Bharu, responden tidak ada menyatakan bahawa RM115,000 daripada RM400,000 yang beliau gunakan itu adalah
- G untuk tujuan pembayaran fi guaman oleh penjual. Oleh itu, adalah tidak wajar bagi Lembaga Tatatertib untuk mengambil kira penjelasan ini di peringkat Lembaga Tatatertib. Apa sekali pun, penjelasan ini amatlah pelik kerana sepatutnya pembeli yang berhutang kepada responden dan bukannya
- penjual.
- [31] Lembaga Tatatertib juga sama sekali gagal mengambil kira bahawa
- H dari segi undang-undang, RM400,000 yang dibayar oleh perayu kepada responden itu adalah duit perayu bagi tujuan pembayaran harga jualan tanah tersebut dan bukan untuk tujuan lain. Responden hanya memegang duit tersebut sebagai 'stakeholder' dan tidak lebih dari itu. Oleh itu beliau tidak boleh menggunakan wang tersebut untuk tujuan yang tidak ada kena mengena
- I dengan pembayaran harga jualan tanah berkenaan.

- [32] Dapatan Lembaga Tatatertib bahawa wang berjumlah RM400,000 itu sentiasa berada dalam akaun pelanggan adalah tidak disokong oleh keterangan. Sebaliknya, keterangan yang tidak dipertikaikan ialah responden enggan menjelaskan apakah yang sudah terjadi kepada wang tersebut apabila diminta untuk berbuat demikian oleh perayu. Permintaan ini dibuat sebelum perayu membuat aduan kepada Lembaga Tatatertib. A
- [33] Jika benar dakwaan responden bahawa wang berjumlah RM400,000 itu sentiasa berada dalam akaun pelanggan, kenapa pula beliau tidak menerangkannya kepada Jawatankuasa Tatatertib semasa siasatan dijalankan di Kota Bharu? Kenapa menunggu sehingga diminta oleh Lembaga Tatatertib untuk memberi penjelasan lanjut sebelum berbuat demikian? Tiada penjelasan diberikan oleh responden. B
- [34] Dalam keadaan ini, adalah salah bagi Lembaga Tatatertib untuk menggunakan keterangan baru ini sebagai asas untuk melepaskan responden daripada tanggungannya untuk memulangkan wang sebanyak RM400,000 itu kepada perayu. C
- [35] Rekod juga menunjukkan bahawa Lembaga Tatatertib tidak meminta responden untuk mengemukakan bukti bagi menyokong dakwaan beliau bahawa wang tersebut sentiasa berada dalam akaun pelanggan. Ini berbeza dengan apa yang dilakukan oleh Jawatankuasa Tatatertib di mana responden telah diminta untuk mengemukakan dokumen-dokumen berkaitan, tetapi responden enggan atau gagal berbuat demikian. Oleh itu, adalah jelas bahawa dapatan yang dibuat oleh Lembaga Tatatertib itu tidak disokong oleh apa-apa keterangan, selain bertentangan dengan dapatan fakta yang dibuat oleh Jawatankuasa Tatatertib. D
- [36] Lembaga Tatatertib juga gagal memberi pertimbangan sewajarnya kepada persoalan sama ada pengeluaran oleh responden wang sebanyak RM115,000 itu, yang kononnya bagi tujuan pembayaran fi guaman oleh penjual, adalah satu perbuatan pecah amanah. Ini satu kegagalan yang mencacatkan keseluruhan keputusan Lembaga Tatatertib. E
- [37] Fakta bahawa wang yang menjadi pertikaian dalam rayuan ini kemudiannya didepositkan ke mahkamah oleh responden tidak mengubah hakikat bahawa beliau telah menyalahgunakan wang tersebut, sebagaimana didapati oleh Jawatankuasa Tatatertib. F
- [38] Kami bersetuju dengan hujah peguam perayu bahawa s. 103D(2) Akta Profesion Undang-Undang tidak memberi kuasa kepada Lembaga Tatatertib untuk menjalankan siasatan lanjut atau siasatan baru terhadap aduan perayu, apatah lagi untuk menggunakan keterangan-keterangan baru untuk membuat dapatan-dapatan yang bertentangan dengan dapatan-dapatan fakta yang dibuat oleh Jawatankuasa Tatatertib. G
- H
- I

- A [39] Tidak ada peruntukan di dalam Akta Profesion Undang-Undang yang membolehkan Lembaga Tatatertib berbuat demikian. Kuasa untuk mengumpul keterangan dan menjalankan siasatan terletak hak pada Jawatankuasa Tatatertib sebagai badan yang dipertanggungjawabkan untuk menyiasat aduan perayu.
- B [40] Notis yang dikeluarkan oleh Lembaga Tatatertib kepada responden merupakan notis di bawah s. 103D(2) dan (4) Akta Profesion Undang-Undang. Oleh itu, apa-apa hukuman yang bakal dikenakan hendaklah hukuman yang lebih berat daripada apa yang disyorkan oleh Jawatankuasa Tatatertib dan bukannya hukuman yang lebih ringan.
- C [41] Inilah sebabnya kenapa s. 103D(4) Akta Profesion Undang-Undang memberi hak untuk didengar kepada responden. Secara logiknya, jika Lembaga Tatatertib tidak berhasrat untuk mengenakan hukuman yang lebih berat dari apa yang disyorkan oleh Jawatankuasa Tatatertib, tidak timbul soal memberi hak untuk didengar kepada responden. Hanya keputusan yang bakal “adverse” kepada responden sahaja yang memerlukan hak ini diberi.
- D [42] Dalam hubungan ini, perlu diperhatikan bahawa ayat yang digunakan dalam s. 103D(4) ialah “Before the Disciplinary Board makes an order under subsection (2) or any order that is likely to be adverse against the advocate or solicitor ...” Subseksyen (2) yang dirujuk dalam s. 103D(4) itu bercakap mengenai hukuman yang lebih berat sahaja dan bukan hukuman yang lebih ringan.
- E [43] Pada pendapat kami, bidang kuasa dan tanggungjawab Lembaga Tatatertib di bawah s. 103D(2) adalah terhad kepada menimbang mitigasi yang dibuat oleh responden, jika ada, sebelum ia mengenakan hukuman yang lebih berat dan bukannya untuk membuka semula siasatan yang telah dimuktamadkan oleh Jawatankuasa Tatatertib.
- F [44] Bukanlah fungsi Lembaga Tatatertib untuk menerima keterangan-keterangan baru sebelum membuat apa-apa keputusan terhadap laporan Jawatankuasa Tatatertib, meskipun ia tidak terikat dengan dapatan atau syor yang dibuat oleh Jawatankuasa Tatatertib sepertimana diperuntukkan oleh s. 103D(3). Seksyen 103D(3) ini perlu dibaca bersekali dengan s. 103D(4) yang jelas bercakap tentang perintah yang ‘adverse’ terhadap peguam bela dan peguam cara yang terlibat.
- G [45] Perlu ditekankan bahawa dokumen-dokumen baru yang dibenarkan oleh Lembaga Tatatertib dalam kes ini adalah dokumen-dokumen yang tidak pernah dikemukakan oleh responden pada prosiding di hadapan Jawatankuasa Tatatertib. Jadi tidak timbul soal Jawatankuasa Tatatertib gagal mengambil kira semua keterangan apabila mendapati responden bersalah dalam penggunaan wang sebanyak RM400,000 itu.
- I

[46] Dalam membuat dapatan fakta bahawa responden telah menyalahgunakan wang sebanyak RM400,000 itu, Jawatankuasa Tatatertib telah mengkaji semua keterangan yang dikemukakan kepadanya. Oleh itu, tidaklah wajar bagi Lembaga Tatatertib untuk sewenang-wenangnya menetepikan dapatan tersebut dan menggantikannya dengan dapatan faktanya sendiri, berasaskan keterangan yang tidak pernah wujud di hadapan Jawatankuasa Tatatertib.

A

B

[47] Dalam menentang rayuan-rayuan perayu, peguam responden berhujah bahawa Lembaga Tatatertib tidak membuat apa-apa kesilapan kerana responden berhak untuk didengar, dengan merujuk kepada kes-kes berikut: *Syarikat Khidmat Saujana Trading Sdn Bhd v. Bumi Terbit Sdn Bhd* [2014] 4 CLJ 216; *Fauzilah Salleh v. Universiti Malaysia Terengganu* [2012] 4 CLJ 601; *Muhammad Farid Mahadevan Abdullah lwn. Rangkaian Pengangkutan Integrasi Deras Sdn Bhd* [2011] 2 LNS 1227; *B Surinder Singh Kanda v. The Government of the Federation of Malaya* [1962] 1 LNS 14; *Yusof Sudin v. Suruhanjaya Perkhidmatan Polis & Anor* [2012] 1 CLJ 448.

C

[48] Dengan hormat kepada peguam, isu di sini bukanlah sama ada responden mempunyai hak untuk didengar tetapi sama ada Lembaga Tatatertib betul apabila membenarkan responden mengemukakan keterangan-keterangan baru yang tidak dikemukakan di hadapan Jawatankuasa Tatatertib, dan seterusnya menggunakan keterangan-keterangan baru ini untuk membuat kesimpulannya sendiri bahawa responden tidak melakukan apa-apa kesalahan tatatertib apabila gagal memulangkan RM400,000 kepada perayu.

D

E

[49] Atas alasan-alasan di atas kami membenarkan rayuan perayu dengan kos sebanyak RM30,000.00 untuk kedua-dua rayuan. Keputusan Mahkamah Tinggi adalah diketepikan dan kami membuat perintah sebagaimana dinyatakan di perenggan [3] di atas.

F

G

H

I